

Z'. Μήτε τολμήσῃ τις ἀρχιερεὺς ἢ ἐπίτροπος αὐτοῦ διδόνσθαι διαζύγιον ἐπὶ μηδεμιᾷ αἰτία καὶ προφάσει . . . παρεκτός καὶ μόνον ἀποδειχθέντος ἐγκλήματος . . .».

589

1806. Συμφωνητικὸν τῶν ὀρθοδόξων («ρωμαίων») κατοίκων τῆς χώρας τοῦ ἁγίου Νικολάου τῆς *Τήνου*, ἐν 111, σ. 331–333.

« . . . ἐπειδὴ καὶ οἱ κρατοῦντες ἡμῶν . . . ἐπεκύρωσαν μὲ . . . φιομάνι . . . ἐβεβαίωσαν τὰς παλαιὰς συνθηθείας καὶ ἀρχαῖα προνόμια τοῦ γένους μας . . . καὶ ὁ καπουκιαχαγιᾶς νὰ εἶναι ραγιᾶς καὶ ὄχι φράγκος καὶ ἄλλα τούτοις παρόμοια . . . ἡμεῖς σήμερον, ὄντες συνηγμένοι . . . συμφωνοῦμεν εἰς τὸ νὰ διατηρήσωμε μέχρι τέλος ταῦτα τὰ προνόμια τοῦ γένους μας ἀμετάθετα . . .».

590

1806. Ὁ π.Κ. Γρηγόριος Ε' ἀπηγόρευσε ἐντόνως νὰ ἐμπλέκωνται ἐφεξῆς οἱ κληρικοὶ εἰς κοσμικὰς ὑποθέσεις ἐν Ἑνδρῳ Μνημ. ἐν 290, σ. 147.

591

1806. Μπουγιουρντί, τῆς 1 Μαρτίου, τοῦ καπουδᾶν πασᾶ, περὶ διορισμοῦ βοεβόδα εἰς *Θέρμια* (Κύθνον), ἐν 95, σ. 135.

« . . . νὰ φυλάττῃ ἀπαρασαλεύτως τὰς ἀνέκαθεν τοπικὰς συνθηθείας, χωρὶς νὰ παρεκτραπῇ ἐν μηδενὶ τοῦ δικαίου καὶ τῶν τοπικῶν ἐθίμων . . .».

592

1806. Ἐγκύκλιος, 22 Δεκ., π.Κ. Γρηγορίου Ε', ἀποτρέπουσα τοὺς χριστιανοὺς τῶν νήσων καὶ παραλίων τοῦ Αἰγαίου ἀπὸ τοῦ νὰ λαμβάνουν τὴν ρωσικὴν προστασίαν, ἀλλὰ ν' ἀποκατασταθοῦν ραγιαδες πιστοὶ καὶ εὐπειθεῖς, ἐν 292, σ. 285 καὶ ἐν 111, σ. 410–413.

593

1806. «Ἄρθρα κεφαλαιώδη» τοῦ ἐν Σμύρνῃ συστήματος τῶν ρωμαίων πραγματευτῶν, τῆς 19 Δεκεμβρίου, ἐν 92, σ. 58–60.

« . . . ΣΤ'. Ἐννοοῦμεν νόμιμον καὶ πρακτέον τὸ σεκουέστρον, κατὰ τοὺς εὐρωπαϊκοὺς νόμους.

α'. Ὁ σεκουεστράντης πρέπει νὰ εἶναι ἀποδεδειγμένος τοῦ ἰδίου του λογαριασμοῦ, ἢ διὰ χειρογράφου ὁμολογίας, ἢ διὰ λόγον, καὶ αὐτοῦ ἀποδεδειγμένου, ἢ σεντέντζας καὶ ἀποφάσεως.

β'. "Οστις σεκουεστάρει μίαν ποσότητα, πρέπει νὰ δόσῃ ἐγγυητὴν δι' αὐτήν, καὶ διὰ τὰ ἐξοδα, τόκους καὶ ζημίας καὶ ἂν δὲν ἔχῃ ἐγγυητήν, νὰ δεποτιζάσῃ τὴν ἴσην ποσότητα.

γ'. Διὰ νὰ μὴν εἶναι ὑποκείμενον τὸ σεκουεστρὸν εἰς κίνδυνον, ἡμπορεῖ ὁ σεκουεστράντης νὰ ζητήσῃ ἐγγύησιν ἀπὸ τὸν βαστοῦντα αὐτό, εἰς διάστημα ἡμερῶν ἐνεμήκοντα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἄττου τοῦ σεκουεστρου (ἐννοουμένου, ὅτι εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ ρίσκιον καὶ κινδύνους δὲν καθυποχρεώνει τὸν σεκουεστράντη) καὶ εἰς ἔλλειψιν ἐγγυήσεως, νὰ τὰ σηκῶνῃ δεπόζιτον εἰς τὰς χεῖρας δεπουτάτου.

δ'. Κάθε πραγματευτὴς ὁποῦ ἀρνηθῇ, ὅτι βαστᾷ ἄσπρα τοῦ σεκουεστράτου, ἤτοι χρεώστου, ἂν μετὰ ταῦτα ἀποδειχθῇ, ὅτι εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐβαστοῦσε καὶ δὲν τὰ ἐμαρτύρησεν, ὁ τοιοῦτος, ὡς ψεύστης, νὰ πληρώνῃ, ὅχι μόνον τὸ κεφάλαιον, ἀλλὰ καὶ τόκους καὶ ἐξοδα, ὁποῦ ἀνήκουν πρὸς τὸν ζητήσαντα τὸ σεκουεστρὸν.

Ζ'. Ἡ ταρίφα τῶν ἐξόδων νὰ εἶναι κοινὴ δι' ὅλους . . .

Τὸ τῆς δεπουτατζιόνος νὰ ἀπερναῖται παρὰ πάντων ἐπ' ὀνόματι Δρίτον ἐμπορίου πρὸς ἐν ὄγδοον τὰ 100· τὰ συναζόμενα νὰ μερίζονται εἰς ἐννέα μερίδια : τὰ ἑξ ἑξ αὐτῶν νὰ μένουν πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἐξόδων τοῦ Συστήματος· τὰ δύο εἰς τὰ Ὁσπητάλια τῆς Σμύρνης, ἔνθα γίνεται τὸ ἐμπόριόν μας, καὶ τὸ ἐν διὰ τὴν ἐν Χίῳ κοινὴν Σχολήν.

Ἡ προβιζιόνε δύο τὰ 100 εἰς πωλήσεις καὶ ἀγορὰς πραγματειῶν. Ἐν τὰ 100 ὅταν γίνεται παράδοσις πραγματειῶν ἀπὸ τὸ ἐν εἰς ἄλλο μέρος ἡμῶν, ἢ ἀποστολὴ πραγματειῶν, ὁποῦ μᾶς ἔρχονται πὲρ τράνσιτον ἐπάνω εἰς τὸ βαλόρε των. Ἐν τὰ 100 εἰς τὰς τρατοριμέσσας διὰ κάθε μέρος, δηλαδὴ μισὸ τὰ 100 ὅταν γίνεται τράτα καὶ μισὸ ἕτερον ὅταν γίνεται ριμέσσα. Ἐν τὰ 100 εἰς τὰς ὀπισθογυρισμένας καμβιάλας. Ἐν τέταρτον τὰ 100 εἰς τὰς πὲρ ἀτζετατζιόν.

Η'. Ἡ παροῦσα συστηματικὴ ὁροθεσίᾳ λαμβάνει τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπὸ πρώτης τοῦ ἐρχομένου Ἰανουαρίου τοῦ 1807 ἔτους, ἀφ' ἧς ἐποχῆς, ὅστις ἤθελε φανῇ παραβάτης εἰς τὰς ἐν αὐτῷ συμφωνίας, ἢ ὀλικῶς, ἢ ἐν μέρει, θέλει πληρώνει εἰς τὴν κάσσαν τοῦ Συστήματος γρόσια 250 καὶ τοῦτο διὰ πρώτην φορὰν· ὅταν ὅμως φωραθῇ καὶ δεύτερον παραβάτης, θέλει πληρώνει τὰ διπλά.

594

1806. «Πανδέκτη ἢ σύστημα συνοπτικὸν τε καὶ μεθοδικὸν πασῶν τῶν ἐν τοῖς Βασιλικοῖς διατάξεων, ἐπιταγῇ τοῦ ὑψηλοτάτου . . . ἡγεμόνος . . . πάσης Μολδοβλαχίας κυρίου Ἰωάννου Ἀλεξάνδρου Κωνσταντίνου Μουρούζη, Βοεβόδα, συνερανισθὲν ὑπὸ Θωμᾶ Κάρρα τοῦ παχαρνίκου καὶ εἰς τρία μέρη διαιρεθὲν, ὧν τὸ μὲν περὶ τὰ πρόσωπα, τὸ δὲ περὶ τὰ πράγματα, τὸ δὲ περὶ τῶν ἐνοχῶν καταγίνεται, τούτων δὲ πάλιν τὸ μὲν περὶ τῶν συναλλαγματικῶν, τὸ δὲ περὶ τῶν ἐγκληματικῶν ἐνοχῶν πραγματεύεται. Μέρος α', περιέχον τὸ προσωπικὸν νόμιμον ἢ δίκαιον. Ἐν Ἰασίῳ τῆς Μολδαβίας, αὐτὸς κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον». Πρβλ. 407, σ. 159 ἐπ. καὶ ἐν 394 σ. 38.

595

1806. Πωλητήριο ἐν Ὑδρα, ἀκινήτου ἐκ μέρους γυναικός, ὡς ἐπιτρόπου τῆς ἀνεψιᾶς τῆς, ἐν 239, σ. 15-16.

